

מכתב פלאי מהבעש"ט

בשלב הבא הזמין הרבי את כל זקני החסידים וחשוביהם לאסיפה דחופה. היו אלו נקיי הדעת שבירושלים ובהם שמות מפורסמים של גדולי עובדי ה' שנמנו על העדה. ביניהם הגה"ק המקובל רבי מאיר שוורץ אב"ד פידהייץ, הגה"ח רבי פישל ברנשטיין ראב"ד לעדת החסידים בירושלים, הרה"צ רבי מאטע סופר, הגה"ח רבי חיים מנדל קוסטרומצקי הי"ד, הרה"צ רבי אלטר חיים שו"ב שיפמן, הרה"צ רבי יהושע העשיל הלטובסקי, ועוד רבים מגדולי תלמידי החכמים והצדיקים שבירושלים.

הרבי נכנס אל האסיפה בפנים חיוורות, והחל לתאר בצבעים קודרים את העתיד להתחולל באירופה. ביקש לטכס עצה יחד עם הגאונים והצדיקים מה לעשות לביטול הגזירות.

אנחה עמוקה פרצה מלבו של הרבי, ואז זרק אל חלל האוויר שאלה נוקבת: "אמרו נא אתם, על מה נתפלל, מה נבקש?"

ומיד הסביר את פשר כוונתו:

"במדרש כתוב (אסתר רבה ז. כד.) שבשעה שאדם עומד לבקש מה' את צורכו, עליו לפרט היטב את בקשתו. אודות כך מסופר שם מעשה באדם אחד שצעד במדבר בדרכו העירה, בעודו מהלך מעד לפתע וחבל את קרסולי רגליו, הוא התייסר בכאבים עזים ולא היה מסוגל להמשיך ללכת. "אינני רואה כל מוצא" - חשב האיש לעצמו - "אלא אם כן יזדמן לי חמור שאוכל לרכב עליו". תיכף עם מחשבה זו נעמד והתפלל: "רבונו של עולם, רחם נא עלי, אני זקוק עתה לחמור, שלח נא לי אותו", כך סתם ולא פירש מה צורך יש לו בחמור.

ותפילתו נענתה, הרבה מוקדם ממה שחשב. כיצד?

אותה שעה רכב שם אדון אחד משרי הרומיים על אתון מעוברת, לפתע כרעה אתונו ללדת והמליטה. הוא נשא עיניו סביב ומבטו נפל על היהודי הניצב על אם הדרך, מיד ציווה עליו בקול פוקד: "טול מהר את העייר הרך על כתפך, ושאהו העירה!".

"אוי, מה עוללתי לעצמי!" גיחך האיש לעצמו במרירות ומלמל חרש, "הנה התפללתי לה' וביקשתי שישלח לי חמור, ובאמת בקשתי התקבלה. אך לא

פרק שלושה עשר ♦ מגיד מראשית אחרית

השכלתי לשאול כהוגן, לא פירשתי מה אני מעוניין לעשות בו, אם ארכב אני על החמור או שמא החמור ירכב עלי..."

נמצינו למדים - מסיים המדרש - שבשעה שאדם מתפלל, צריך לפרט בקשתו ולפרש את דבריו."

הרבי ספק כפיו בכאב ופנה אל הנאספים: "גם עלינו מוטל לכלכל את בקשתנו בתבונה בטרם נבוא לבקש ולהעתיך בתחנונים, לכן אני שואל: על מה נתפלל, שתהיה מלחמה או לא תהיה מלחמה?"

קפץ אחד מזקני החסידים והשיב "רק שלא תהיה מלחמה!"

הרבי נעץ בו מבט חודר, נאנח, ודיבר בלחש: "אם לא תהיה מלחמה והצורך הגרמני יכבוש בקלות את מדינות אירופה, אזי נחרץ גורל כל יהודיה. ואולם אם תהיה מלחמה עולמית, אומות העולם ילחמו נגדו, ויחד עם הכיבוש תהיה לבסוף הצלה פורתא לחלק מהיהודים..."

מה שהתקיים כידוע כעבור כמה שנים בדיוק נמרץ כפי שחזה הרבי מראש. בנות הברית ורוסיה שנלחמו בגרמנים הביאו לשחרורם של רבים שגורלם אמור היה להיות כגורל מיליוני אחיהם. מנגד, בארצות רבות בהן לא היתה מלחמה, כי הממשלות המקומיות לא התנגדו לנאצים ימ"ש, דוגמת פולין, נשמדה רוב רובה ככולה של היהדות שם.

נבואות הזעם של הרבי הומתקו במקצת כשהתרומם לפתע וקרא באוזני הנוכחים: "אתם יושבי ארץ ישראל גם לא תלקקו דבש, אבל בכל זאת ארץ ישראל שונה מכל הארצות, ארץ אשר עיני ה' אלוקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, הרג המוני לא יהיה כאן. אולם אנו בחו"ל, מי יודע מה יהיה בסופנו?"

דבריו המזעזעים של הרבי ניסרו בחלל והדהדו למרחוק, חיל ורעדה נפל על הנוכחים, קשה היה להם לעכל את גודל הזוועות הנוראות שהרבי זועק ומתריע עליהן ללא הרף. דממה כבידה השתררה בחדר, וכמו ניתן היה למשש את החרדה המרחפת באוויר.

לפתע הפר אחד החסידים את השתיקה. היה זה הגאון רבי פישל ברנשטיין, שלגודל הפחד והרעדה שאחזה בו - לא עצר בעצמו ושאל את הרבי: "מדוע הרבי מפחיד אותנו כל כך? הלא לפי דברי הרבי נראה שחלילה נגזרה כליה על כלל ישראל, ומניין אתם לוקחים לומר דיבורים כה נוראים



רבי פישל ברנשטיין



רבי אלטר חיים הלוי שיפמן

ואיומים, הרי כבר נאמר: "אל תפתח פה לשטן"! אם כן כיצד רבינו מעלה על דל שפתיו דיבורים שכאלו?!

הרבי מקרלין השיב נוראות: "דעו לכם שכל התיאור הנורא שגיליתי ברבים על החורבן הנורא העומד לבוא על יהדות אירופה, הוא רק מעט מהמעט ממה שראיתי במו עיני כתוב שחור על גבי לבן במכתבו של רבינו הבעל שם טוב הקדוש".

"אולי גם אנו נוכל לראות את המכתב?" ביקש החסיד הגאון.

"לא כדאי לכם", השיב לו הרבי, "אם תקראו את המכתב תהיה נפשכם כה עגומה עד שלא תחזיקו מעמד. זה רק יבלבל אתכם, עד שמרוב זעזוע אתם עלולים לצאת מדעתכם!"

כל הנוכחים הוכו בתדהמה, התפלאו לשמוע שכבר לפני מאתיים שנה כתב רבינו הבעש"ט את אשר עתיד לקרות בתקופה זו הנוכחית. איש לא הבין באיזה מכתב הדברים אמורים, והאיך הגיע לידי של הרבי הקדוש.

הרה"צ רבי אלטר שו"ב שיפמן מטבריה נסער מאוד מן הדברים הנוראים. ושאל ברטט: "לפי דברי הרבי עולה כי עומדות לבוא גזירות קשות כאלו, שכמותן עוד לא היו מאז חורבן בית המקדש..."

"מאז חורבן הבית?", לחש הרבי בקול נכאים, "הרבה יותר גרוע מכך! גזירות כאלו העתידים לבוא לא היו מאז בריאת העולם!!!"

כך, בפירוש!

הרבי הביע בלשון תחנונים את משאלת לבו הטהור, לטכס עצה איך לעורר את לבבות תושבי ארץ הקודש להרבות בבקשת רחמים על כלל ישראל